

Čís. 16944.

I po zahájení zemědělského vyrovnacího řízení o jmění žalovaného jest zemědělce odsouditi k zaplacení zažalované pohledávky v plném rozsahu i s úroky a útratami ve lhůtě § 409 c. ř. s., dokud nebylo vyrovnání soudně pravoplatně potvrzeno.

(Rozh. ze dne 19. května 1938, Rv I 1367/37.)

Srov. rozh. č. 9265 Sb. n. s.

Proti žalobě, již se žalující spořitelni a záloženský spolek domáhá na žalovaném zaplacení zapůjčených 4.000 Kč s přísl., namítl žalovaný uznávaje zažalovanou částku z důvodu rukojemství, že žaloba je předčasná, ježto o jeho jmění bylo dne 5. listopadu 1936 zahájeno zemědělské vyrovnací řízení, které není skončeno, takže není známa vyrovnací kvota a žalovaný podle předpisů vyrovnacího řádu nesmí za řízení uspokojovati věřitele, mezi něž patří i žalující spolek, kteří nemají pro svou pohledávku přednostního práva. Žalobě vyhověly s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í s o u d z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Z ustanovení vyrovnacího řádu plyne, že ani zahájení vyrovnacího řízení ani přihlášení pohledávky věřitelem k tomuto řízení samo o sobě nebrání věřiteli v tom, aby tutéž pohledávku zažaloval. Pro možnost zahájení sporu o pohledávku nemá významu ani to, že žalovaný již před podáním žaloby ve svém vyrovnacím řízení uvedl zažalovanou pohledávku mezi svými dluhy.

Jak bylo dovoďeno v rozhodnutí č. 9265 Sb. n. s., jest žalovaného i potom, když bylo zahájeno vyrovnací řízení k jeho návrhu a dokud nebylo vyrovnání pravoplatně potvrzeno, odsouditi k zaplacení zažalované pohledávky v plném rozsahu i s příslušnými úroky a útratami ve lhůtě podle § 409 c. ř. s. Řečené rozhodnutí se sice týká případu posuzovaného podle starého vyrovnacího řádu, ježto se však nový vyrovnací řád v té příčině úplně shoduje s vyrovnacím řádem starým, jest této zásady použití i na případy posuzované podle nového vyrovnacího řádu, jako jest tomu v souzené věci.

Poněvadž po této stránce není pro zemědělské vyrovnací řízení ustanoveno nic jiného, platí to vše ve smyslu § 3 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. i o zemědělském vyrovnacím řízení.

Z vyložených důvodů nebylo také třeba zjišťovati, zda žalující společenstvo přihlásilo ještě před podáním žaloby zažalovanou pohledávku k zemědělskému vyrovnacímu řízení žalovaného, zda zažalovaná pohledávka není přednostní a zda žalovaný před podáním žaloby uvedl

zažalovanou pohledávku v zemědělském vyrovnacím řízení mezi svými pasivy. Jde tu podle toho, co bylo vyloženo, vesměs o okolnosti pro rozsouzení věci bezvýznamné.

Není-li zažalovaná pohledávka pohledávkou přednostní, pak by ji žalující společenstvo za trvání zemědělského vyrovnacího řízení ovšem nemohlo exekučně vymáhati (§ 12 vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n.), ale to se netýká sporu, nýbrž jen exekučního vymáhání.

Čís. 16945.

Ujednání určité doby splatnosti zápůjčky není její podstatnou náležitostí. Nebyla-li určena doba splatnosti, může zapůjčitel žádati splacení zápůjčky podle jejího účelu po případě podle § 904, první věty, obč. zák. bez zbytečného odkladu a na vypůjčiteli jest břímě důkazní, že zápůjčka není splatná.

Jestliže dlužník namítal, že výpůjčka je splatná podle jeho libovůle, a bylo zjištěno, že zápůjčka je splatná podle možnosti (§ 904, druhá věta, obč. zák.), může soud určití dobu splatnosti zápůjčky podle § 904, třetí věty, obč. zák.

(Rozh. ze dne 19. května 1938, Rv I 2558/37.)

Srov. rozh. Rv II 38/26, Rv I 604/31, Gl. U. n. ř. 16041.

Žalobě, kterou se žalobkyně jako postupnice domáhaly na žalovaném zaplacení 19.000 Kč s přísl. zapůjčených postupitelkou Ludmilou S. starší, soud první stolice vyhověl potud, že uznal žalovaného zaplatiti žalobkyním 19.000 Kč s 5% úroky od 9. srpna 1935, a to 10.000 Kč s 5% úroky z 19.000 Kč od 9. srpna 1935 do 14 dnů pod exekucí, zbytek 9.000 Kč v pololetních splátkách po 1.000 Kč, a to první splátku 1. ledna 1937, druhou 1. července 1937, další pak vždy 1. ledna a 1. července následujících let pod exekucí. O d v o l a c í s o u d zamítl žalobu pro tentokráte.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu, aby o odvolání dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Dovolání, uplatňující dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s., jest oprávněno, neboť odvolací soud, zamítnuv pro tentokráte žalobu o zaplacení 19.000 Kč s 5% úroky od 9. srpna 1935, neposoudil věc po právní stránce správně.

Žalobkyně jako postupnice Ludmily S. st. domáhají se žalobou na žalovaném, aby jim uvedenou částku zaplatil do 14 dnů (§ 409 c. ř. s.), tvrdíce, že mu ji Ludmila S. st. zapůjčila a že o době splatnosti nebylo nic ujednáno.